

Erasmus+ tanulmányút Tübingenben - 2024. október 15-20.

Iskolánk 17 diákja tübingeni tanulmányúton vett részt, amelynek során testközelből ismerhették meg Németország gazdag kultúráját, hagyományait és történelmi örökségét, éppúgy Tübingenben, mint több Duna menti városban. A résztvevők gyakorlati műhelymunkákon és múzeumpedagógiai foglalkozásokon keresztül közvetlen tapasztalatokat szerezhettek a német-magyar interkulturális kapcsolatok terén, mélyebb betekintést nyertek a történelmi kapcsolatokba és a német nyelv kulturális közvetítő szerepébe. A tübingeni Institut für donauschwäbische Geschichte und Landeskunde intézménnyel való együttműködés és a kulturális szempontból jelentős helyszínek felfedezése révén a diákok megismerkedtek a német-magyar kulturális és akadémiai kapcsolatokkal, valamint a térségünkkel foglalkozó német kutatóintézetekkel és a tübingeni egyetemmel. A Tübingenben töltött idő nemcsak új tudást adott, hanem erős kulturális és történelmi élményt is nyújtott. Köszönjük a szervezést és a lebonyolítást Dr. Oroszné Dr. Takács Katalin és Horváth Katalin tanárnőknek.

A diákok által készített beszámolók itt olvashatóak:

1. nap

Gyülekező október 15. kedd 5:45-kor a Lovassy előtt, valós indulás nem sokkal 6:00 után, aznapi uticél Passau. Így indult hát útnak a csoport még pihent lábakkal ezen a sötét őszi reggelen 25 fős buszunkkal testvérvárosunk felé, bőröndjeinket és utazótáskáinkat magunk mögött hagyva, szerencsére csak az utánfutóban. A napkelte valamivel Sárvár előtt ért minket utol, de mi meg sem álltunk Sopronig. Korán reggel csak csekély számmal találtunk nyitott

üzleteket a plázában. De legalább a wc nyitva volt, sőt valószínűleg több német autópálya-megállóhely mellékhelyiségét magasról veri tisztasági szempontból. Rövid pihenő után haladtunk tovább, és egy tízperces, az Ybbs an der Donau megállóhelyen tett látogatáson kívül most már tényleg meg sem álltunk Passauig. Nemsokkal desztinációnk elérése előtt az Innen átkelve léptük át az Osztrák-Német határt. A megérkezést megelőző fél órában a buszon sort kerítettünk a város bemutatására, és pár perces német nyelvű előadásunkkal megismertettük a csoport többi tagjával a város nevezetességeit, valamint a Magyarországhoz kötődő történelmét. Egészen az óváros széléig be tudtunk jutni busszal, ahol a Passaui Baráti Kör elnöke fogadott minket, és neki is láttunk az ő útmutatásával az Altstadt felfedezésének. Utunk elsőként a Dóm térre vezetett, de idegenvezetőnknek hála már ezen a szakszon több érdekességet tudhattunk meg a város különleges helyeiről, legyen az utcácska, lépcső vagy emlékmű. A világ legnagyobb templomi orgonájának is helyet adó székesegyház az óváros legmagasabb pontján az egyik legszembetűnőbb és legjellegzetesebb attrakciója a városnak. Bár helyenként állványzat fedí felújítás végett, így is biztos élenken megmarad az arra látogató emlékezetében. Ezenkívül számos jelentős történelemmel bíró helyet látogattunk meg az odafele az Inn, visszafele a Dunaparton tett sétánk során. Többek között a templomot, melyben Gizella királyné földi maradványi kerültek elhelyezésre. Végül a majdnem kétórás sétát a Művészek utcáján visszasétálva fejeztük be a busznál, elköszönve vendéglátónktól. Aznapra már csak a szállásunk elfoglalása maradt. A társaság hajlékúal a passauai ifjúságiszálló szolgált, ami a város egyik legszembetűnőbb épületegyüttese, a Dómmal vetekedő Veste Oberhaus területén található. Amiben viszont biztosan a Dóm fölé kerekedik, szó szerint, az az általa nyújtott kilátás, ami az egész városban egyedülálló. Temérdek kilátópontjai lenyűgöző látványt, panorámát biztosítanak a szélrózsa valamennyi irányába, legyen az akár az Ilz folyó völgye, akár a három folyó találkozási pontja a Dreiflüsseeck, az óváros a Dómmal, az Inn zöld sávja a házak közt, vagy a Duna és a partján horgonyzó sétahajók. Reggelre átláthatatlanul sűrű köd ereszkedett a térségre, és az elmúlt nap látképével erős kontrasztot állított az aznapi. Ebből a fátyoltengerből indulva vágtunk neki utazásunk folytatásának Tübingen felé.

2. nap

Korai reggelivel indítottuk a napot, hogy időben útnak indulhassunk Tübingenbe, ahol a Duna-menti térség kutatásának aktuális projektjeivel ismerkedtünk meg. Izgatottan vártuk a nap eseményeit, hiszen ez az utazás lehetőséget adott arra, hogy bepillantást nyerjünk a Baden-Württemberg és Magyarország közötti történelmi kapcsolatok és kutatások világába.

Miután megérkeztünk Tübingenbe, mindjárt elindultunk az Institut für donauschwäbische Geschichte und Landeskunde (IDGL) épülete felé, ahol workshop és számos elgondolkodtató feladat várt ránk. Az épület már első látásra történelmi hangulatot árasztott, és a helyszín szellemisége nagyszerűen tükrözte a Duna-menti térség gazdag kulturális és történelmi örökségét.

A program első részében találkoztunk Prof. Dr. Reinhard Johler-rel, az IDGL intézetvezetőjével, aki bemutatta a Duna-menti térséghez kapcsolódó legfrissebb kutatásokat és projekteket. Előadása során számos érdekességet osztott meg velünk. Beszélt a Duna-menti kultúrák összefonódásáról, a sváb közösségek történelmi szerepéről, valamint arról, hogy a Duna hogyan kötötte össze a különböző régiókat és népeket. Meghallgattuk, hogyan járulnak hozzá ezek a kutatások a közös történelmi múlt megértéséhez, és milyen módokon segíthetik elő a kulturális örökség megőrzését.

A projektbemutatót követően egy workshop következett, amelyet PhD Dr. Daniela Simon, az IDGL ügyvivő igazgatója vezetett. A műhelymunka során különböző projektmódszereket és technikákat ismertünk meg, amelyekkel a Duna-menti térség kulturális és történelmi kutatásait végzik. Különösen érdekes volt látni, hogy miként használják az interaktív, digitális eszközöket az adatok és a történelmi források rendszerezésében, valamint hogyan lehet ezeket kreatívan felhasználni a kutatásban.

Dr. Simon megmutatta, milyen feladatlapokat és oktatási anyagokat készítenek a fiatalok számára, hogy ők is könnyebben megérthessék a Duna-menti régió történelmét. A workshop különleges élmény volt, mivel nemcsak hallgathattuk, hanem aktívan részt is vehettünk az oktatási anyagok kipróbálásában, amiből egy rögtönzött vetélkedő is kerekedett, amelyek célja a Baden-Württemberg és Magyarország közötti történelmi kapcsolatok mélyebb megértése volt. Részt vettünk egy interaktív kvízen, amely próbára tette tudásunkat a térség történelméről és kulturális vonatkozásairól. Minden kérdés és válasz újabb érdekes tényt fedett fel számunkra, és segített abban, hogy megértsük a Duna-menti régió közös múltját. A kvíz során online feladatlapokat is kitöltöttünk, amelyek a térség különböző történelmi eseményeit, híres személyiségeit és kulturális kapcsolatokat dolgoztak fel.

Az este sem telt unalmasan: Miután elfoglaltuk a szállásunkat a Tübingen központjában fekvő Jugendherbergeben, esti sétára indultunk Prof. Dr. Fata Márta, a fogadó intézetünk kutatójának

vezetésével, hogy felfedezzük ezt az izgalmas várost. Mivel az őszi szemeszter első napján érkeztünk meg Tübingenbe, a késői időpont ellenére nyüzsgő élet fogadott minket mindenütt.

3. nap

Tübingen egy élhető, zöld város, gyönyörű épületekkel és pezsgő kulturális élettel. Az utcákat reggeltől késő estig megtöltik a fiatalok, és a város hegyes-völgyes fekvésének ellenére sokan járnak biciklivel.

A mobilitás harmadik napján, október 17-én Prof. Dr. Márta Fata irodalom- és kultúrtörténeti sétát tartott nekünk Tübingenben. A színes Fachwerkhausok, és a virágládákkal szegélyezett macskaköves utak rögtön magával ragadtak minket. Miközben bejártuk Tübingen festői belvárosát, sokat megtudtunk a város történelméről, magyar kötődéséről, illetve az ottani kulturális életről.

Az imént említett Fachwerkhaus, azaz favázas szerkezetű épületek közé sorolható a városháza is, melynek homlokzata gyönyörűen restaurált festményekkel van díszítve, míg a belső tere modern, a mai igényeket kielégítő helyiség. Itt meg is őrizték és kiemelték az építkezési módszer lényegét: egy hatalmas, több száz tonnát elbíró, évtizedek óta álló vaskos fagerendát.

Tübingen egy egyetemi város, a lakosságának több, mint egyharmadát hallgatók teszik ki, így nem csoda, hogy a városban található épületek nagy része valamilyen módon az egyetemhez köthető. Ilyen a Burse, mely a korabeli herceg bőkezű támogatásáról kapta nevét (Burse = tárca). Két jelentős, vallásos alapítványi épület is a diákélethez kapcsolódik: az Evangelisches Stift lutheránus, míg a Wilhemsstift katolikus oktatást kínál az egyetemen tanulóknak.

Tübingenben több híres ember is megfordult. Goethe például kétszer is volt a városban – habár nem volt túl jó véleménye róla, - illetve ide járt egyetemre Alois Alzheimer, az Alzheimer-kór felfedezője. Meglátogattuk a Neckar partján álló Hölderlin tornyot, melyben az ismert klasszicista-romantikus német költő, Friedrich Hölderlin lakott, és több versét is itt írta. Herman Hesse, akár csak Hölderlin, otthonának mondhatta Tübingent. A svájci-német író 1946-ban kapta meg az irodalmi Nobelt, emlékére a Hesse Kabinet őrzi egy antikváriumban a város szívében. De nem csak írók és orvosok fordultak meg a térségben, Leonhart Fuchs botanikus (és orvos), a fukszia névadója itt élt és adta ki New Kreüterbuch című könyvét 1543-ban.

A következő kalandunk keretében ellátogattunk az egyetemi menzára, ahol elfogyasztottunk egy tipikus német ebédet. Rájöttünk, hogy Hangvillás sorbaállás nem is olyan veszélyes, mivel itt

nemcsak kígyóznak, hanem gyűrűztek is a sorok. Az ebéd után fogadtak minket az tübingeni egyetemen. A Tübingeni Egyetem Németország egyik jelentős és elismert egyeteme. 1477-ben alapította I. Éberhárd württembergi herceg. Számos híres diákja volt, és mint megtudtuk, semmi akadálya, hogy mi is jelentkezünk ide hallgatónak. Először körbe vezettek minket az egyetem néhány épületén, megismertük az egyetemi kampuszt, jártunk a legnagyobb egyetemi előadóteremben is. Ezután megnéztünk azt közösségi épületet és teret, ahol minden héten egy-egy kar tart és szervez bulit az egyetem többi hallgatójának. Végül bemehettünk az egyetemi könyvtárba, ahova rengeteg diák jár tanulni. Bár ez még csak az őszi szemeszter első napja volt, mégis dugig voltak az olvasótermek. A kampuszbejárás után Mirjam Lorenz, a rektori hivatal munkatársa a beiskolázásról, az egyetemen folyó képzésről és szakokról tartott nekünk tájékoztatót.

Ezután még ellátogattunk a régi temetőbe és felkerestük olyan neves írok és költők sírját mint Uhland és Hölderlin.

A délután hátralevő részét partner intézetünkben töltöttük, ahol Prof. Dr. Fata Márta által vezetett workshopon vettünk részt. A központi téma a migráció volt, aminek minden aspektusát megvitattuk, és nagyon hasznos segédanyagokat kaptunk a további önálló munkához.

A napunk ezzel még nem ért véget, mivel Tübingen belvárosából ezután a közeli Bebenhausenbe utaztunk, hogy a középkori művelődés egyik fellegrárába, a csodálatos ciszterci kolostorba látogassunk el.

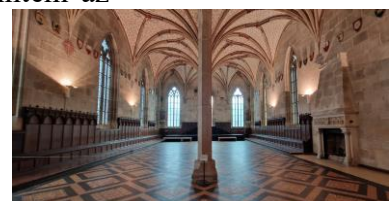
A körülbelül 10 perces út után megérkeztünk a nevezetességéhez, a korábban ciszterci kolostorként és iskolaként funkcionáló épülethez, mely magában ötvözi a szerzetesrend egyszerűsége által befolyásolt gótika és romanika stíluselemeit.

hely

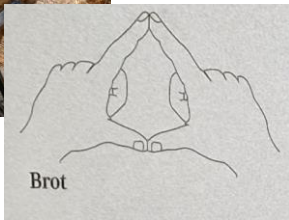
Dr. Fata Márta vezetésével kezdtük el megtekinteni az épületet.

Először megnéztük a belső kertet, a kerengőt, utána pedig elmentünk az úgynevezett refektóriumba, ahol régen a szerzetesek közös étkezései kaptak helyet.

Ettől nem messze található a parlatorium, a társalgóterem. A ciszterci szerzetesek egyik legfőbb szabálya szerint a kolostorban tilos volt beszélni, egyedül ebben a szobában volt megengedett. Ez nem azt jelenti, hogy nem

kommunikálhattak egymással, ugyanis egy sajátos jelnyelvet alakítottak ki maguknak. A terem alatt 1987-ben egy fűtőberendezést is felfedezték.

Ezután átmentünk a kolostor templomába, ahol az első dolog ami feltűnt, az a különleges szószék volt.

A körbevezetést a lakóterén zártuk, ahová egy lépcső vezet fel. Az épületrész padlója és falai még mindig őrzik a múlt idők emlékét eredeti formájukban. A falfestés és a csempeszerű padló eredeti, éppen ezért, például a hálószobák nem látogathatóak, a folyósónak is csak egy kisebb részét járhattuk be. Az egyik szobában egy

kiállított ciszterci viseletet is láttunk, fekete és fehér színekben. A lakórészen a háló- és fürdőszobák mellett egy tárgyalóterem is helyet kapott, ahol egy kisebb kiállítást lehetett megtekinteni.

Végül a kolostor többi részét szabadon járhattuk be, többek között azt a termet is megnézhettük, ahol az 1947-es országgyűlés zajlott, mely során a második világháború után megalkották az ország új alkotmányát.

A kolostorlátogatás végén tettünk egy rövid sétát az épület körül és annak kertjében, majd este visszaindultunk Tübingenbe.

4. nap Ulm

Az Erasmus mobilitás negyedik. napján a csodálatos Ulm városába látogatott csoportunk. Egy egy óras út után már ott is voltunk a Donauschwäbisches Zentralmuseum-nál, ahol egy magyar származású hölgy tartott nekünk múzeumpedagógiai foglalkozást, amely során számos érdekességre derült fény a dunai svábok életével, kultúrájával kapcsolatban. A kiállított tárgyak (Ulmer Schachtel, népviselet, szerszámok) segítettek a korabeli technológiai viszonyok vizualizálásában. A dunai svábok életét a Magyarországra költözésüktől a II. világháború utáni időszakig követhettük végig szimbólumokon keresztül. A szimbólumok mindig kapcsolódtak a jelenhez, a mi élethelyzetünkhöz is. Olyan kérdések merültek fel, mint „ki vagyok én?” „mi határoz meg engem?” „milyen élethelyzet kényszeríthet engem migrációra?”. Beszéltünk számos máig aktuális problémáról, többek között a különböző népek, kultúrák egymásmellettéléséről, elfogadásról, toleranciáról és olyan történelmi helyzetekről, amelyekben az alapvető emberi értékek megkérdőjeleződtek.

Ezután a Duna partján elsétáltunk az ulmi Münsterig, ami a világ legmagasabb templomtornyával (161,53 m) rendelkezik, ahová volt lehetőségünk felmenni és megcsodálni a kilátást Ulm városára. A híres ulmi Dóm, a világ legmagasabb templomtornyával tornyosult fölé, és mindenki izgatottan várta, hogy közelebről is megismerhesse ezt a monumentális építményt. A város gazdag történelme és a középkori építészeti csodák felfedezése rengeteg izgalmat ígért.

Miközben a Dóm felé sétáltunk, már távolról megcsodálhattuk a 161,5 méter magas tornyot, amely valóban lenyűgöző látványt nyújtott. Az ulmi Dóm a gótikus építészet egyik mesterműve, amely évszázadokon át épült: 1377-ben kezdték építeni, és csak 1890-ben fejezték be. Ahogy beléptünk a templomba, azonnal magával ragadott a belső tér hatalmas mérete és díszítettsége. A magas, boltíves mennyezet, a színes üvegablakok és a finoman kidolgozott faragások mind arra emlékeztettek minket, hogy egy különleges történelmi helyen járunk. A dóm egyik különlegessége az oltár és a szószék részletes faragásai, amelyek a középkori mesterek ügyességét dicsérik. Megcsodáltuk a bibliai jelenetet ábrázoló üvegablakokat, amelyek lenyűgöztek minket részletgazdagságukkal és színeikkel.

Egy kis bátorságra volt szükség, de végül mindannyian eldöntöttük, hogy megmásszuk a dóm híres tornyát. A keskeny, csigalépcsőn való feljutás kihívást jelentett, de közben egymást biztattuk, és a fáradság minden egyes lépésnél megérte. Ahogy felértünk a kilátóba, lélegzetelállító látvány tárult elénk: ott álltunk Európa egyik legkülönlegesebb kilátójában, ahonnan tiszta időben még a környező Alpok csúcsai is láthatóak. Dóm látogatása után felfedeztük Ulm óvárosát, amely tele van középkori hangulatú szűk utcákkal és gyönyörű, favázás házakkal.

Egyik fő megállónk az *Ulmer Fischerviertel*, a Halászközség negyede volt. Ez a városrész a Duna és az elágazó patakok mentén terül el, és tele van csodálatos kis házakkal, fahidakkal és macskaköves utcákkal, amelyek visszarepítettek minket a középkor világába. Diáktársainkkal együtt felfedeztük a híres *Schiefes Haus*-t, azaz a „Ferde házat,” amely már több száz éve megdőlvén áll, és ma egy szállodaként működik.

A nap végén átsétáltunk a közelben megtalálható Rathaus-hoz, amin még egy magyar király arcképe (Luxemburgi Zsigmond) is látható. Majd visszasétáltunk a Duna-partra, ahol a buszunk várt ránk és visszaindultunk Tübingenbe.

5. nap

Az Erasmus program ötödik napján elhagytuk tübingeni szállásunkat, és Stuttgart felé vettük az irányt, hogy megtekintsük a Mercedes-Benz Múzeumot. A buszon útközben néhány érdekes adatot osztottunk meg Stuttgart városáról, és meséltünk a Mercedes-Benz történetéről, ami Németország és Magyarország között is szoros gazdasági kapcsolódási pont. Svábföld, ahol

Stuttgart is található, a német autóipar egyik központja, és itt, a régió szívében működik a világhírű Mercedes-Benz vállalat, amely Magyarország számára is jelentős partner az ipari együttműködésben.

Amikor megérkeztünk a Mercedes-Benz Múzeumba, az épület már önmagában lenyűgözött minket modern, futurisztikus kialakításával. A múzeum belső kialakítása egy spirális időutazásra hívott: ahogy lefelé haladtunk az épületben, úgy váltották egymást az autótörténelem különböző korszakai. A kiállítás első részében megismerkedtünk a vállalat alapítóival, Gottlieb Daimlerrel és Carl Benzzel, akik a világ első, belső égésű motorral működő autóját alkották meg a 19. század végén. Számunkra különösen izgalmas volt látni, hogy a Mercedes-Benz milyen meghatározó szerepet játszott az autózás fejlődésében, és hogyan formálta a modern közlekedést.

Ahogy haladtunk lefelé a múzeum szintjein, feltárultak a különböző történelmi időszakok, amelyek mind új innovációkat hoztak. Láttunk régi modelleket az 1900-as évek elejéről, klasszikus versenyautókat és a híres "ezüstnyilakat", amikkel a Mercedes-Benz a világ motorsportjaiban történelmet írt. Különösen lenyűgöző volt a második világháború utáni időszak és az ezt követő gazdasági fellendülés, amikor a vállalat újra a világ élvonalába került.

Az alsóbb szinteken megismerkedtünk a legmodernebb technológiákkal és a Mercedes jelenlegi kutatásaival, amelyek a környezetbarát közlekedés és az elektromos autózás irányába mutatnak. Diákként nagyon érdekes volt látni, hogy a hagyomány és az innováció hogyan alkot egységet egy olyan vállalatnál, mint a Mercedes-Benz. Személy szerint nekem különösen tetszettek a futurisztikus elektromos és önvezető autók, amelyek megmutatták, hogy a cég a jövőbe is bizakodva tekint.

Egy másik izgalmas téma, amiről a látogatás során beszélünk, a Mercedes-Benz és Magyarország közötti szoros kapcsolat. A vállalat magyarországi gyára, a kecskeméti Mercedes-Benz gyár, fontos része a vállalat globális hálózatának. Itt is kiváló minőségű autókat gyártanak, amelyek nemcsak a magyar gazdaságnak, hanem az európai autóiparnak is jelentős részét képezik. A német-magyar gazdasági kapcsolatokon keresztül lehetőségünk nyílt jobban megérteni, milyen szoros az együttműködés a két ország között, és milyen nagy szerepet játszanak a magyar szakemberek és mérnökök a Mercedes gyártási folyamataiban.

Miután végigjártuk a múzeumot, élményekkel és új ismeretekkel gazdagodva szálltunk vissza a buszra, és Passau városa felé vettük az irányt. Az út kellemesen telt, és ahogy sötétedés után megérkeztünk, rögtön elfoglaltuk a szállásunkat, majd elfogyasztottuk vacsoránkat. Az est hátralévő részében egy kis szabadidőt kaptunk, amikor is mindenki dolgozhatott a saját feladatán és a beszámolóján.

6. nap

Az utolsó napon szép, napos reggelre ébredtünk Passauban, ahol a festői szépségű Veste Oberhaus várt ránk a szállásunk szomszédságában a domb tetején. Impozáns látványt nyújt a vár, ezért már rögtön a reggeli után indultunk a várlátogatásra. Nemcsak egy történelmi épületegyüttest nézhettünk meg, hanem több érdekes kiállítást is, amelyek a régió és a vár múltjába engedtek betekintést. Már a várhoz vezető út is élmény volt: Passau három folyó – az Inn, a Duna és az Ilz – találkozásánál fekszik, így az egész város és a folyók találkozási lenyűgöző panorámát nyújtott. Miután megérkeztünk a várhoz, megálltunk a hatalmas külső falak előtt, amelyek azonnal elárulták, hogy milyen fontos szerepet játszott ez a hely a középkori védelemben. A vár a 13. században épült, és története során számos funkciót töltött be: volt püspöki erődítmény, katonai bázis és a város védelmének kulcsa. Ahogy beléptünk a vár területére, az épületegyüttes szinte életre kelt előttünk. Felfedeztük a különböző épületszárnyakat, amelyek mind egy-egy történelmi korszakot képviseltek. Láttunk gótikus és barokk stílusú elemeket is, amelyek megmutatták, hogyan fejlődött a vár az évszázadok során. Különösen érdekes volt a tornyok és a várfalak felkeresése: innen fantasztikus kilátás nyílt Passau városára és a környező tájra

A várban több kiállítást is láthattunk, amelyek elmesélték Passau és a Veste Oberhaus történetét. Elsőként a helytörténeti kiállítást néztük meg, amely bemutatta, hogyan alakult a város és a vár sorsa az évszázadok során. Nagyon érdekes volt látni a régészeti leleteket, régi fegyvereket, páncélokat, és még a várban egykor használt eszközöket is, amelyek a középkori élet mindennapjait tükrözték. A kiállítások interaktív elemeket is tartalmaztak: voltak például olyan érintőképernyők és digitális bemutatók, amelyeken megismerhettük, milyen volt az élet a várban a középkorban. Különösen szép volt a vár gótikus kápolnája, melynek festett falai eredeti formájukban pompáznak.

Ezután egy különleges tárlatot is megnéztünk, amely a Duna-menti hajózás történetével foglalkozott. Különösen érdekes volt látni, hogy milyen szerepet játszott a Duna a

közlekedésben és a kereskedelemben az elmúlt évszázadok során. A hajómodellek és térképek segítségével megértettük, hogy Passau miért lett fontos kereskedelmi központ, és hogyan kötötte össze Európa különböző részeit.

A vártúra végén a város legmagasabb pontjáról, a a kilátótoronyból tekintettünk le Passaura. A panoráma egyszerűen lenyűgöző volt: láthattuk a három folyó találkozását és a várost körülölelő dombokat. A három folyó összefolyása Passau jelképe, és ahogy ott álltunk, éreztük, hogy mi is egy kis részei lettünk ennek a helynek.

Ez program szép lezárása volt a tanulmányutunknak, mivel innen már hazafelé, Veszprémbe vitt az utunk. Útközben még megismerkedhettünk Dürnstein várának és a Melki Apátság történetével is. Fáradtan, de sok élménnyel gazdagodva érkeztünk meg az esti órákba

További képek: